

Assassinats a preu fet

La detenció de dos ciutadans alemanys a Mallorca, relacionats amb l'assassinat i esquarterament d'una dona i el seu amant a Peguera, ha tret a la llum les activitats delictives d'un important grup mafiós alemany que opera des de les Illes Balears.

Pep Matas

Dagmar Sprenger, una dona alemanya de 30 anys d'edat que residia a Peguera, fou assassinada pel seu amant Winfred Brandt el 1986. Tot seguit Brandt es posà en contacte amb Alfred Lehman, un criminal a sou, també alemany, i després d'arribar a un acord econòmic, aquest es desplaçà expressament a Mallorca, esquarter-

RETO MICHELIS

Rogero Sansoli, acusat d'encobridor dels crims, rà el cadàver de Dagmar i en llençà les despulles al mar.

Lehman tornà tot seguit a Berlín, però quinze dies més tard tornava a Peguera i en un ajust de comptes acabava amb la vida de Brandt, tirant el cadàver als penya-segats de Sa Torres de Ses Ànimes. Ara, per fi, s'ha aconseguit esclarir el cas de les restes humanes que han anat apareixent des d'aleshores a la platja de los Estanques (Ses Salines) i Cala Blanca (Andratx).

La guàrdia civil ha detingut Beatrice von Germerhieh i el seu amant Rogero Sansoli, acusats d'encobrir tos dos crims. Alfred Lehman ha estat localitzat en una presó alemanya on complia condemna per altres delictes. La reso-

lució del cas demostra, una vegada més, que a Mallorca, i concretament a Peguera, hi ha establert una màfia d'alemanys, tots ells amb antecedents delictius i passats molt foscos.

Contactes amb la màfia

Per a conèixer tot aquest entramat, hem de tornar enrere fins els primers dies de l'any 86. Winfred Brandt complia llavors condemna per narcotràfic en una presó de Berlín. Un dia, Dagmar Sprenger i una amiga van al penal per a visitar un conegut, i es produeix aleshores el primer contacte entre Winfred i Dagmar.

Des de llavors, continuen les visites de Dagmar a la presó. Dagmar treballa en una barra americana. Quan, als pocs mesos, Winfred obté la llibertat condicional, marxa a viure a l'apartament de Dagmar. A finals de l'estiu, la parella arriba a Peguera i s'allotgen en un apartament. El lloc els agrada i decideixen quedar-s'hi a viure.

Durant els mesos següents, la vida transcorre amb absoluta normalitat per a la parella. Winfred manté contactes amb ex-companys presidiaris que també viuen a Peguera i amb altres residents alemanys. Entre aquestes amistats hi ha Beatrice von Germershie, una alemanya de 37 anys que regenta un local de massatges i pedicura. Amb ella conviu Rogero Sansoli, un italià nacionalitzat alemany amb antecedents que parlen de la seva pertinença a grups mafiosos alemanys; fa 2 anys fou detingut per la policia, implicat en un assumpte de robatori de turismes pel qual va passar dos mesos i mig a la presó de Palma.

Winfred i Dagmar seguien vivint a l'apartament de Peguera. Faltaven pocs dies per a celebrar el Nadal de 1986 quan la parella inicià una de les discussions motivades per gelosia. Però aquesta acabà en tragèdia ja que Winfred li clavà un punyal a l'esquena i aquesta morí dessagnada. Llavors Winfred decidí que era millor fer des-

Cala Blanca, lloc on va ser trobat un cadàver esquarterat.

aparèixer el cadàver. Però no s'atreveia i per això es posà en contacte amb Berlín, amb Alfred Lehman, un criminal a sou. Winfred explicà el que va succeir a Alfred, i després d'arribar a un acord econòmic perquè aquest fes desaparèixer el cadàver, el mateix dia viatjà a l'illa.

Alfred Lehman l'agafà i amb una serra mecànica l'esquarterà, després en deposità els trossos en bosses de plàstic i els llençà al mar. Quaranta-vuit hores després, Lehman tornava a Berlín.

Ajust de comptes

Però sembla que el tracte econòmic no estava tancat del tot. Lehman torna a Mallorca el gener de 1987. És en aquells moments quan apareix un tors a la platja de los Estanques, a Ses Salines.

Alfred arriba a Peguera i demana explicacions al seu soci, se suposa que referit a acabar de pagar-li la quantitat econòmica pel treball. El que va passar llavors no se sap exactament, però és cert que Alfred decidí acabar amb la vida de Winfred, llençant-lo després per un penya-segat de Sa Torre de Ses Ànimes. El maig de 1987 algú hi troba el cadàver d'un home i en principi es parla d'un suïcidi; el gener d'enguany dos adolescents troben restes d'un cos humà a Cala Blanca. A l'agost es desvetlla part del misteri; els pares de Dagmar viatgen a Mallorca i asseguren que les despulles són de la seva filla.

La resposta arriba el 14 de setembre

RETO MICHELIS

UN JUTGE SUPLENT DE DÉNIA, IMPLICAT EN UN PRESUMPT DELICTE DE SUBORN

Els comptes del Sr. jutge

Julio Vallés, advocat valencià, havia trobat al jutjat de districte de Dénia la solució als seus problemes econòmics gràcies a l'acceptació presumpta d'una indeterminada quantitat de diners a canvi de certs favors. Ara, la investigació haurà d'arribar al final del cas.

Laura Alarich

Julio Vallés, advocat valencià, havia trobat al jutjat de districte de Dénia la seua gallina dels ous d'or. Ara s'ha descobert l'afer, però mai es sabrà els diners que ha pogut estafar. «Mira, un milió i mig de pessetes i no parlem més de l'afer ¿eh?».

Aquesta frase, tan habitual en altres temps, ha tornat a sonar en un despatx oficial, en aquest cas al de Julio Vallés, jutge substitut de districte de Dénia. Tot va començar el 26 d'agost passat. Julio Vallés es va adreçar aquell dia a José Pastor i Tomàs Arribas, propietaris respectivament de les discoteques Golden i Memphis, dues de les sales de festes més importants de Dénia, i els va demanar milió i mig de pessetes a cadascú a canvi de garantir-los total impunitat pel que fa a l'horari de tancament i a l'admissió de menors als locals. Els empresaris van quedar bocabadats per les pretensions del jutge, però tampoc li van fer massa cas. La resposta no es va fer esperar. L'I de setembre la policia nacional, per ordre del jutge, feia acte de presència a les discoteques per a controlar l'horari de tancament.

Davant d'això, els dos empresaris tornen a parlar amb el jutge, que ratifica les seues pretensions econòmiques, però en aquesta ocasió es mostra *benèvol* i rebaixa la quantitat al milió de pessetes. Així mateix, indica als dos empresaris que poden ingressar els diners en la sucursal del Banesto de Dénia preguntant per un tal Domingo, que els indicaria el que haurien de fer. Immediatament, José Pastor i Tomàs Arribas es posen en contacte amb la policia i el Jutjat de Primera Instància i Instrucció de Dénia, però al mateix temps decideixen seguir el joc del jutge i acudeixen al banc. Allà Domingo els fa saber que no es pot realitzar cap gestió, ja que el director es troba de viatge. Alhora, la jutge de Primera Instància de Dénia, Immaculada Casares, fa saber els fets al fiscal en cap de l'Audiència Provincial d'Alacant, el

qual presenta querella contra el jutge Vallés, querella que ha estat admesa per l'Audiència Provincial alacantina.

Però hi ha una segona part, que com ja sol passar, és la més interessant. Així, l'advocat madrileny Francisco Rincón, en assabentar-se dels fets, envia un escrit a Ricard Cabedo, fiscal en cap de l'Audiència d'Alacant, al qual fa interessants revelacions. L'advocat madrileny afirma que el jutge Vallés li havia demanat un milió de pessetes a canvi d'obtenir una sentència favorable en un cas que aquest advocat portava en el jutjat de Vallés, i que aquesta quantitat li va ser demanada a través d'un ciutadà de Dénia anomenat Antonio Gil, que li va comunicar la necessitat de fer el pagament si volia que el seu client, un ciutadà iranià, el fill del qual, menor d'edat, havia tingut un accident de trànsit sense posseir carnet de conduir, esquera absolt.

Posteriorment, i sempre segons l'advocat madrileny, Francisco Bixquert, director de la sucursal del Banesto a Dénia, es va posar en contacte amb ell amb la mateixa finalitat. Francisco Rincón afirma, així mateix, que el jutge Julio Vallés té un crèdit concedit per la sucursal del Banesto de Dénia. Arran d'aquestes afirmacions per part de l'advocat madrileny, la Fiscalia d'Alacant decideix ampliar la querella contra Vallés per un presumpte delict de suborn, querella que podria esguitar fins i tot Francisco Bixquert.

¿Què ha mogut el jutge Julio Vallés a actuar d'aquesta manera? En primer lloc, resulta interessant assenyalar que Julio Vallés no és jutge titular, sinó suplent. Això vol dir que Vallés va accedir al càrrec de jutge sense oposició i pot ser que la seua titulació es reduesca a la de llicenciat en Dret, ja que per a efectuar suplències no és necessari ni tan sols ser advocat en exercici. Arran d'això caben totes les hipòtesis. ¿Voldria Vallés aprofitar al màxim el temps que estiguera de jutge per tal d'eixir amb les butxaques plenes o voldria fer front al crèdit que havia demanat al Banesto amb la connivència del director de la sucursal? □

RETO MICHELS

Dagmar Sprenger, la dona assassinada.

des d'Alemanya quan els pares de Dagmar Sprenger donen una pista a la guàrdia civil: «Pregunteu a Beatrice von Germerschieh i al seu amant Rogero Sansoli, viuen a Peguera i saben tot el que va passar».

I efectivament, Beatrice i Rogero han declarat ja, i després d'escoltar-los el jutge n'ha ordenat l'empresonament i els ha acusat d'encobridors de dos crims. Mentrestant, la policia ha localitzat Alfred Lehman en una presó alemanya, on compleix condemna per altres delictes. □

